

1.	Nazwa kierunku	reżyseria
2.	Wydział	Szkoła Filmowa im. Krzysztofa Kieślowskiego
3.	Cykl rozpoczęcia	2025/2026 (semestr zimowy)
4.	Poziom kształcenia	studia drugiego stopnia
5.	Profil kształcenia	ogólnoakademicki
6.	Forma prowadzenia studiów	stacjonarna

7.	Informacje podstawowe o module		
Nazwa modułu		Reżyseria filmu fabularnego 2	
Kod modułu		W8-RE-S2-FAB2	
Liczba punktów ECTS		8	
Język wykładowy		polski	
Cel i opis treści kształcenia		Podstawowym celem kursu reżyserii filmowej na magisterskich studiach uzupełniających jest rozszerzenie wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych na studiach licencjackich, na filmy średnio i pełnometrażowe. Istota zmiany nie leży, rzecz jasna, wyłącznie w długości filmu. Zwiększony dystans wymusza nowe podejście do podstawowych elementów reżyserskiego rzemiosła : dramaturgii, narracji, konstrukcji i rytmu. Zmienia momenty kulminacji, wydłuża psychologiczne przebiegi rozwoju postaci, każe operować sekwencjami i aktami. Dłuższy film to także większą ilość dni zdjęciowych, a co za tym idzie wzrastająca rola kondycji fizycznej i psychicznej reżysera. Umiejętność rozłożenia sił, zdolność do długiego przebywania w jednej grupie twórczej, rozwiązywania nieuchronnych konfliktów- to elementy warsztatu reżysera, które w średnim i pełnym metrażu nabierają podstawowego znaczenia . Ośrodkiem modułu Reżyseria filmu fabularnego 1, 2 jest przygotowanie, realizacja i postprodukcja 30 minutowego filmu fabularnego. W trakcie zajęć rozwijane są scenariusz i scenopis filmu, ustalana obsada, wizja plastyczna oraz założenia techniczne. Próbowane są także z aktorami pojedyncze sceny z planowanego filmu. Następnym etapem jest realizacja przez każdego z uczestników kursu swego filmu. Studenci dobierają się w szkolne trójki realizatorskie – reżyser, operator, kierownik produkcji - i pod opieką merytoryczną prowadzącego kurs pracują na planie. Film jest montowany i udźwiękowiony pod nadzorem realizatora. O ile ośrodkiem modułu jest praca nad własnym filmem, to jego horyzontem jest rozwijanie umiejętności współpracy z członkami ekipy realizującej film : ze scenografem, charakterizatorem, kostiumografem, z grupą oświetlaczy, czy wreszcie ze specjalistami od postprodukcji – kolorystami, montażyстами dźwięku i obrazu, oraz kompozytorami muzyki filmowej.	
Lista modułów koniecznych do zaliczenia przed przystąpieniem do tego modułu (o ile to konieczne)		nie dotyczy	

8.	Zakładane efekty uczenia się modułu			
Kod		Opis		Stopień realizacji (skala 1-5)
FAB2_1		Student zna teorie scenariopisarstwa. Potrafi napisać oryginalny scenariusz 30 minutowej etiudy fabularnej.		

	Zna specyfikę dialogu filmowego. Posiada umiejętności umożliwiające współpracę z profesjonalnym scenarzystą.	K_U05 K_W03 K_W05	5 5 5
FAB2_2	Student zna różne metody pracy z aktorem. Potrafi zrealizować przewidziane scenariuszem zadanie aktorskie. Jest przygotowany do zanalizowania i przeprowadzenia psychologicznego przebiegu postaci w 30-minutowym filmie fabularnym. Potrafi zrealizować zdjęcia próbne. Zna zasady rządzące profesjonalnym castingiem.	K_K02 K_U02 K_U07 K_U10	5 5 5 5
FAB2_3	Student, współpracując z operatorem, scenografem i kostiumografem, potrafi stworzyć spójną wizję plastyczną swego filmu. Potrafi narysować uproszczony storyboard.	K_U01 K_U03 K_W03	5 5 5
FAB2_4	Student swobodnie inscenizuje, współpracuje z operatorem, oraz całą grupą twórczą na planie filmowym. Potrafi pracować w zespole. Demonstruje odporność na stres związany z pracą na planie filmowym. Posiada wiedzę o strukturze profesjonalnej ekipy filmowej, zna obowiązki i rozumie charakter funkcji spełnianych przez członków ekipy.	K_U01 K_U06 K_U10 K_W06	5 5 5 5
FAB2_5	Student posiada zdolność do pełnej, twórczej identyfikacji z realizowanym przez siebie filmem. Potrafi dyskutować w grupie nad poszczególnymi elementami filmu, wyrażać własne opinie, wyciągać wnioski i formułować nowe idee.	K_K03 K_U02 K_U10	5 5 5
FAB2_6	Student zna teorię montażu i udźwiękowienia filmu. Potrafi samodzielnie zmontować i nadzorować postprodukcję etiudy fabularnej.	K_U03 K_U08 K_W08	5 5 5
FAB2_7	Student ma wiedzę z zakresu techniki filmowej. Dostrzega wpływ nowych technologii na ostateczny kształt filmu. Zna różnice „klasycznej” filmowej reżyserii, od pracy w technologii 3D.	K_K08 K_U09 K_W08	4 4 4
FAB2_8	Student jest zdolny do świadomego rozpoznania, oraz krytycznego zanalizowania obecnych w swoim filmie elementów rzemiosła reżysera filmowego.	K_K09 K_U01	4 4

9. Metody prowadzenia zajęć		
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)
a01	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Wykład informacyjny/kursowy systematyczny kurs z określonej dyscypliny naukowej w ujęciu syntetycznym; realizacja zakłada bierny odbiór przekazanych informacji
a05	Zbiór metod asymilacji wiedzy / podających	Objaśnienie/wyjaśnienie eksplikacja polegająca na wyprowadzeniu uznanego z góry twierdzenia z innych, wcześniej już znanych, w określonej przez osobę prowadzącą zajęcia liczbie kroków
b01	Zbiór metod problemowych	Wykład problemowy analiza wybranego problemu naukowego lub praktycznego z weryfikacją i próbą rozwiązania wykładanych kwestii oraz wskazaniem konsekwencji wynikających z tego rozwiązania

b04	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: dyskusja/debata wymiana poglądów z użyciem merytorycznych argumentów, w wyniku której dochodzi do ścierania się różnych poglądów, wypracowania kompromisów i określania wspólnych stanowisk; dyskusja prowadzona jest w oparciu o reguły wcześniej ustalone z grupą: w tym dotyczące czasu, sposobu i kolejności prezentacji stanowisk oraz zasad kulturalnej dyskusji; dyskusja służy poszukiwaniu najlepszych rozwiązań, prezentowaniu różnych punktów widzenia, nie jest rywalizacją; odmiany d.: burza mózgów, debata oksfordzka, dyskusja panelowa, drzewo decyzyjne, dyskusja konferencyjna; debata to uporządkowany spór pomiędzy zwolennikami i przeciwnikami jakiegoś poglądu, toczona zwykle przez specjalistów z dziedziny lub wybranych uprzednio przedstawicieli grupy zajmującej się wspólnym problemem
b07	Zbiór metod problemowych	Metody aktywizujące: studium przypadku case studies – wszechstronny opis zjawiska dotyczącego wybranej dyscypliny; odzwierciedlenie rzeczywistości, zaprezentowanie specyfiki zjawiska ze wszystkimi ważnymi jego aspektami do omówienia w ramach zajęć (co? gdzie? jak?); stosowane jako odtworzenie, przedstawienie, omówienie, diagnoza czynników, które kształtują zjawisko lub występują w interakcji z nim; pogłębiona jakościowa analiza i ocena wybranego zjawiska
c01	Zbiór metod eksponujących	Ekspozycja przygotowanie i wystawienie obiektu na pokaz publiczny w celu wywołania określonej reakcji; wytworzenie tematycznego zbioru okazów/obiektów/dzieł służący ilustracji konkretnego zagadnienia
c02	Zbiór metod eksponujących	Projekcja odtworzenie materiału filmowego (video/film) w całości lub we fragmentach jako element ilustracji treści wykładanych w ramach zajęć, przedmiot analizy i oceny dzieła lub ćwiczeniowa metoda percepcji obrazu; film/video to dzieło/utwór artystyczny, ilustracja (w tym techniczna) treści/zjawiska/objektu, prywatny zapis działania, obraz medialny, itp.
c06	Zbiór metod eksponujących	Pokaz/demonstracja wzorcowe zaprezentowanie sposobu wykonania określonych czynności z omówieniem; celem jest wyzwolenie czynności naśladowczych indywidualnie lub w grupie uczestników obserwujących działanie osoby prowadzącej zajęcia aż do ukształtowania właściwego nawyku poprzez odbywanie regularnych ćwiczeń; metoda pokazu łączona jest z praktycznym ćwiczeniem czynności/zachowań
c07	Zbiór metod eksponujących	Prezentacja mechaniczne przedstawienie syntetycznego obrazu treści w formie grafiki prezentacyjnej, np. szeregu slajdów lub innych form multimedialnych zwykle z omówieniem/innym komentarzem; typowe składniki prezentacji - tekst ujęty w punkty, wykresy, grafika (obrazy) i animacje; ew. efekty dźwiękowe lub muzyka; ilustracja multimedialna treści zajęć prezentowana w formie rzutowanego obrazu
e05	Zbiór metod praktycznych	Praktyka w tym zawodowa, indywidualna; praktyczne ćwiczenie umiejętności w warunkach rzeczywistych, odpowiadających przedmiotowej specyfice kształcenia, np. w środowisku, instytucji, miejscu, do pracy w których student się przygotowuje w ramach studiów; ćwiczenie w realnych warunkach pracy
e06	Zbiór metod praktycznych	Obserwacja w tym, w terenie; metoda systematycznego/planowego spostrzegania zjawisk, obiektów, osób w celu zdobycia wiedzy na ich temat; spostrzeżeniowe wyodrębnianie elementów działania modelowego jako element uczenia się poprzez naśladowanie; złożony kompleks poznania zmysłowego na bazie doświadczeń sensorycznych
f01	Metody samodzielnego uczenia się	Autoedukacja metoda samodzielnego zdobywania, pogłębiania lub poszerzania wiedzy, umiejętności i komp. społ.; metoda komplementarna do procesu kształcenia realizowanego w ramach zajęć; przejmowanie zadania rozwijania i kształtowania kwalifikacji we własnym zakresie; samokształcenie

10. Formy prowadzonych zajęć					
Kod	Nazwa	Liczba godzin	Sposób weryfikacji efektów uczenia się	Efekty uczenia się modułu	Metody prowadzenia zajęć
FAB2-1	ćwiczenia	45	egzamin	FAB2_1, FAB2_2, FAB2_3, FAB2_4, FAB2_5, FAB2_6, FAB2_7, FAB2_8	a05, b04, b07, c01, c02, c06, e05, e06, f01
FAB2-2	wykład	15	egzamin	FAB2_1, FAB2_2, FAB2_3, FAB2_4, FAB2_5, FAB2_6, FAB2_7, FAB2_8	a01, a05, b01, b04, c02, c07, f01

11. Praca studenta poza udziałem w zajęciach obejmuje w szczególności:			
Kod	Kategoria	Nazwa (opis)	Czy częściowo zalicza się do BUNA-y?
a04	Przygotowanie do zajęć	Konsultowanie materiałów uzupełniających [względem wskazanych w sylabusie] <i>uzgadnianie dodatkowych do wskazanych w sylabusie materiałów, służących realizacji zadań wynikających z uczestnictwa w zajęciach lub na potrzeby przygotowania się do nich</i>	Tak
a05	Przygotowanie do zajęć	Wytworzenie/przygotowanie narzędzi, materiałów, dokumentacji niezbędnych do uczestnictwa w zajęciach <i>opracowanie, przygotowanie i weryfikacja przydatności narzędzi oraz materiałów (np. pomocy, scenariuszy, narzędzi badawczych, aparatury, itd.) do wykorzystania w ramach zajęć lub służących przygotowaniu się do nich</i>	Tak
c01	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Ustalanie etapów realizacji zadań przyczyniających się do weryfikacji efektów uczenia się <i>przygotowanie strategii realizacji zadania uwzględniającej podział treści, czynności i ich zakres, czas realizacji oraz/lub sposób pozyskania niezbędnych do jego wykonania materiałów i narzędzi, itp.</i>	Tak
c03	Przygotowanie do weryfikacji efektów uczenia się	Realizacja indywidualnego lub grupowego zadania zaliczeniowego/egz./etapowego <i>zbiór czynności zmierzających do wykonania zadania zleconego do realizacji poza zajęciami, jako obowiązkowego etapu/elementu weryfikacji przypisanych do tych zajęć efektów uczenia się</i>	Tak
d01	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Analiza korekt/informacji zwrotnej ze strony NA dotyczących wyników wer. ef. ucz. <i>przegląd uwag, ocen i opinii sporządzonych przez NA odnoszących się do realizacji zadania sprawdzającego poziom osiągniętych efektów uczenia się</i>	Tak
d02	Konsultowanie wyników weryfikacji efektów uczenia się	Opracowanie planu korekty i zadań uzupełniających/korygujących <i>przegląd i wybór zadań oraz czynności pozwalających na eliminację wskazanych przez NA błędów, ich weryfikację lub poprawę oraz zaliczenie zadania na, co najmniej, najniższym dopuszczalnym poziomie</i>	Tak
e02	Aktywności komplementarne do zajęć	Publikacja dzieła/prezentacja działania, w tym poza murami Uniwersytetu <i>zbiór czynności realizowanych w celu upublicznienia (poza zajęciami) efektów pracy badawczej, artystycznej, twórczej, projektowej, konstrukcyjnej, eksperymentalnej, itp., w formie klasycznej prezentacji, ekspozycji, koncertu, projekcji, plakatu, publikacji, zapośredniczonej poprzez media, w formie cyfrowej i w ramach innych czynności; upublicznienie z wykorzystaniem różnych form i narzędzi</i>	Tak

Informacje dotyczące szczegółów realizacji modułu w danym roku akademickim znajdują się w sylabusie dostępnym w systemie USOS: <https://usosweb.us.edu.pl>.